

„Nem súlyed az emberiség!”...

**Album amicorum
Szörényi László LX. születésnapjára**

Főszerkesztő: JANKOVICS József
Felelős szerkesztő: CSÁSZTVAY Tünde
Szerkesztők: CSÖRSZ Rumen István
SZABÓ G. Zoltán

Nyitólap: www.iti.mta.hu/szorenyi60.html

MTA Irodalomtudományi Intézet
Budapest, 2007

POLCZ ALAINE

Szörényi László hatvanéves?

Férjemet, Mészöly Miklóst, ötvenedik születésnapján köszöntötték a fiatal írók, vagy tízen jöttek egyszerre. Nádas Péter szervezte, Miklós nem tudta meg később sem. Nekem mint háziasszonynak tanácsos volt tudni, ezért megmondta előre. Péternek volt egy fokhagymás sajtkrém-specialitása, hozott ebből is bőven (el kell kérnem a receptjét, már elfelejtettem). Ezzel indult el a születésnapok sorozata. Egyre terebélyesedett, hagyomány lett belőle.

A 70. születésnapján már 110 vendég jött, féltem is, hogy leszakad alattunk az emelet. Szörényi László és Alexa Károly szerkesztettek egy emlékkötetet, amelyben írók és barátok írták a szöveget.

Még ma is látom, ahogy a műteremszoba sarkában ülnek a biedermeier fotelekben, és terveznek. Eleinte én is velük ültem, ötleteket adtunk, vettünk. Aztán, amit akartak, olyan soknak tűnt számomra, hogy kifutott a talaj a lábam alól. Kimaradtam. Néha elképedve hallgattam, milyen kötetet terveznek. Mindenesetre úgy éreztem, lehetetlen lesz megjelentetni a születésnapjára. Megcsinálták. Gép- és kéziratban, *Tagjai vagyunk egymásnak* címmel, 584 oldal barna bőrkötésben, aranybetűs felirattal. Nyomtatásban is megjelent a Szépirodalmi Könyvkiadónál. Miklós születésnapján adták át, barna bőrkötésben, aranybetűkkel.

Ez a kéziratos példány itt van most előttem. Kézírásos és gépelt szövegek, javításokkal, ki- és betoldásokkal, a régimódi írógépeken írva. Remek írások. Úgy tudom 5 példány készült belőle (az enyémet majd a szekszárdi Irodalom Háza Mészöly Miklós Múzeuma fogja őrizni).

Ez volt a születésnapok csúcsa. Folyóiratok Mészöly Miklós-számai, ünnepek az Írószövetségben, a Csehszlovák Kultúra Házában, külön a követségen és a Goethe Intézetben. Nádas Péter itt mondta el emlékezetes *A mester árnyéka* című köszöntőjét.

Ez utóbbi köszöntés emlékezetes maradt: még mielőtt leözönlöttek volna a hallgatók, elindultak a lépcsőkön, és Miklós Krassó Gyurival belépett a büfébe; koccintottak egymással. Aztán Krassó Gyuri hanyatt vágódott, kihagyott a szíverése. Nagyon gyorsan jöttek a mentők, addig mesterségesen lélegeztettem. Hiba volt. Kómába esett. Még pár hétig élt, de többet nem tért magához. Később beültünk valahova egy feketére, és azt mondtuk: „Milyen születésnap jöhet ezután?” „Csak rosszabb” – mondta Miklós.